

κατὰ μέσον ὄρον διότι πολλὴν ἔχουσι ῥοπὴν εἰς τὴν ζῶν τὸ κλίμα, ἢ τροφή, τὰ ἤθη ἢ εὐζωία καὶ ἡ ἠθικὴ.

Ἐκ τῶν εἰρημένων πάντων ἐξάγεται ἡ ἀλήθεια, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀφ' ἑαυτοῦ βραχύνει τὸν βίον αὐτοῦ τὸν φυσικὸν καὶ ὅτι καὶ σήμερον ἔτι καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς μᾶλλον πεπολιτισμέναις χώραις δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν τὸ τοῦ Σενέκα «ὁ ἄνθρωπος δὲν θνήσκει, ἀλλ' αὐτοκτονεῖ».

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς
ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετὰφρασις Γ. Ζωχιού.]

74.

Ἐν μόνον ὑπάρχει ἔρωτος εἶδος, ἀλλὰ κατὰ μυρίους ἐκδηλοῦται τὸ πάθος αὐτὸ τρόπους ψευδεῖς.

75.

Καθὼς τὸ πῦρ, οὕτω καὶ ὁ ἔρωτος δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ χωρὶς κινήσεως διηνεκοῦς· ἀποθνήσκει δέ, ἅμα παύσωσιν αἱ ἐλπίδες ἢ οἱ φόβοι αὐτοῦ.

76.

Τοῦ αὐτοῦ ἔτυχον κλήρου ὁ ἀληθὴς ἔρωτος καὶ τὰ φαντάσματα. Πάντες περὶ αὐτοῦ λαλοῦσιν, ὀλίγοι ὅμως εἶδον αὐτόν.

77.

Εἰς ἄπειρον πλῆθος ἐρωτικῶν φιλοτήτων τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ ἔρωτος δανεῖζει, τοσοῦτον ὅμως ἐν αὐταῖς μέρος ἔχει, ὅσον ὁ ἐπὶ ψιλῶ ὀνόματι τῆς Βενετίας ἡγεμῶν μετέχει τῶν δημοσίων αὐτῆς πραγμάτων.

78.

Οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀγαπῶσι τὴν δικαιοσύνην, διότι φοβοῦνται μήπως ἐκ τῆς ἀδικίας πάθωσιν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Μαρία, θαρρῶ πῶς ἔσπασες καὶ ἄλλο ποτήρι.

— Μάλιστα, κυρία, ἀλλὰ δὲν εἰξεύρετε καὶ τὸ ἄλλο ἔγεινε δύο κομμάτια καὶ δὲν εἶνε μικρὸν πράγμα, εἶνε εὐτύχημα.

— Πῶς εἶνε εὐτύχημα!

— Ἀ, κυρία, δὲν εἰξεύρετε, καθὼς βλέπω, τί βάσανο εἶνε νὰ μαζεύῃ κανεὶς τὰ ὑαλιὰ ὅταν γείνη τὸ ποτήρι χίλια κομματάκια!

Φιλάρεσκός τις κυρία ἐμφανίζεται ὡς μάρτυς εἰς τὸ δικαστήριον.

— Πόσων ἐτῶν εἴσθε; ἔρωτᾷ ὁ πρόεδρος.

— Εἰκοσιεξ, ἀπαντᾷ ἀταράχως ἡ μάρτυς.

Μετὰ μικρὸν παρίσταται ὁ υἱὸς τῆς, ὡς μάρτυς ἐπίσης.

— Τί ἡλικίαν ἔχετε; ἔρωτᾷ καὶ πάλιν ὁ πρόεδρος.

— Ἐξ μῆνας περισσότερον τῆς μητρὸς μου.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Πρὸς ἀποφυγὴν πτώσεων πρέπει ν' ἀποφύγη τις νὰ στρέφῃ πρὸς τὰ ὀπισθεν τοὺς ὀφθαλμούς καὶ οὐδ' εἰς μεγάλην ἀπόστασιν νὰ προσηλόνῃ αὐτούς. Ὡς βαδίζοντες βλέπομεν τὸ ἀρέσως πρὸ ἡμῶν διάστημα, οὕτω καὶ ἐν τῷ βίῳ δὲν πρέπει νὰ κουράζωμεν τὴν ὄρασιν ἀτενίζοντες πρὸς τὴν ὀμίχλην μεικρυσμένου μέλλοντος, ἥτις θέλει διαλυθῆ ἀφ' ἑαυτῆς ἅμα πλησιάσωμεν.

* * * Οὐδὲν ὑπάρχει ὀχληρότερον τῆς ἀκροάσεως ἀνθρώπου διηγούμενου τὰς ἐπιτυχίας του. Καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς στενοτέρους φίλους μας πρέπει νὰ περιοριζόμεθα διηγούμενοι μόνον τὰ ἀτυχήματα ἡμῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Μετὰ φόβου ἔρωτᾷ τις ἐνίοτε ἑαυτὸν τί θὰ γείνη ἡ ἀνθρωπίνη βιομηχανία ἐάν ὁ γαιάνθραξ παύσῃ ὑπάρχων καὶ διατρέφων τὰς ἀπειραρίθμους ἀνά τὴν οἰκουμένην μηχανάς. Ἀλλ' ὀλιγώτερον ὅμως σκέπτονται οἱ ἄνθρωποι ὅποσαι δυσχέρειαί θὰ ἐπέλθωσιν εἰς τὴν βιομηχανίαν ἕνεκα τῆς ἐξαφανίσεως ὑλῶν τινῶν, αἰτίνας, καὶ τοι ἢ δαπανωμένη ποσότης αὐτῶν εἶνε μικρότερα τῆς τοῦ γαιάνθρακος, οὐχ ἥττον ὅμως κατέστησαν σήμερον τῆς πρώτης, ὡς λέγομεν, ἀνάγκης.

Ἐκ τῶν ὑλῶν τούτων εἶνε καὶ τὸ καουτσοῦ, οὗ ἡ κατανάλωσις ὁσημέραι αὐξάνει, αἱ δὲ ὠφέλειαί, ἃς παρέχει ἡ πολυτιμωτάτη αὕτη οὐσία, καθίστανται μᾶλλον καὶ ἔτι μᾶλλον ποικίλαι, καὶ ὅμως ἡ παραγωγή αὐτῆς δὲν αὐξάνει ἀναλόγως.

Βαρβαρικότατος εἶνε ὁ τρόπος δι' οὗ οἱ ἄνθρωποι λαμβάνουσι τὸ καουτσοῦ ἀπὸ τῶν δένδρων ἅτινα παράγουσιν αὐτό. Ἐν Βρασιλία, π.χ., ἀπρονοήτως φερόμενοι κόπτοισι ῥιζιθὸν ὄλα δένδρα ἔχοντα ὕψος 150—200 ποδῶν, τουτέστι 45, 50 καὶ 60 μέτρων, μόνον καὶ μόνον ἵνα διὰ μιᾶς συναγάγωσιν ἄφθονον ὑλην φονεύουσιν ἐν ἄλλοις λόγοις τὴν ὄρνιθα τὴν χρυσᾷ ὡὰ τίκτουσαν, ἵνα λάθωσι τὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς χρυσόν! Τούτου δ' ἕνεκα μεγαλοπρεπέστατα δάση εἶνε τὴν σήμερον κατεστραμμένα.

Ἐν Ἰνδία ὁ τρόπος τῆς συναγωγῆς τοῦ καουτσοῦ εἶνε δυστυχῶς πολὺ ὀπίσω, οὗ ἕνεκα καταστρέφονται ἀδίκως πολλὰ δένδρα· ὥστε ἐάν ἐξακολουθῆσῃ ἡ ἀδικία αὕτη, μετ' ὀλίγα ἔτη θὰ κατανήσῃ νὰ μὴ ἐπαρκῆ ἡ παραγωγή εἰς τὴν ὁσημέραι αὐξάνουσαν κατανάλωσιν. Διὸ ἡ ἐν Ἰνδία ἀγγλικὴ κυβέρνησις μερμηνῶσα σπουδαίως περὶ τούτου, ἀπέστειλεν ἤδη εἰς Κεϋλάνην δισχίλια φυτὰ βρασιλιακοῦ καουτσοῦ καὶ τὰ ἐξαγόμενα τῆς ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ καλλιεργείας εἶνε πλείστου λόγου ἀξία. Ἐσπεραν δὲ καὶ σπέρματα, ἐξ ὧν μετὰ δύο μῆνας εὐτυχῶς